

Ik Ben Wél een Hommel

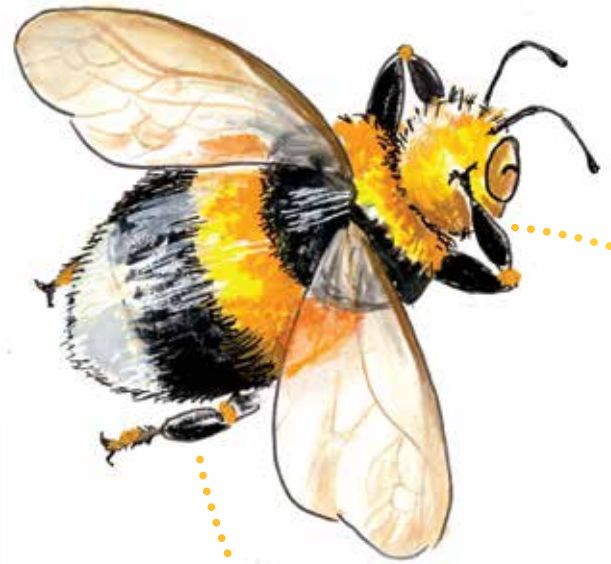

Beth Bugler & Kim Koelewijn

Boom

Toen Hommel vanmorgen wakker werd, zat er een liedje in haar hoofd. En het gaat er maar niet uit.

Ik heb een liedje
in m'n hoofd

Ik heb een liedje
in m'n hoofd

Ik heb een liedje in m'n hoofd,
en dat liedje, dat gaat zo:

Lalalalalala

‘O, sorry! Ik had je niet gezien.’

‘Geeft niets. Wat leuk om een andere hommelt te ontmoeten.’

‘Maar . . . jij bent helemaal geen hommelt. Jij bent een . . . een . . . **een bessenboel.**’

‘Nee hoor, **ik ben wél een hommelt**, dat zie je toch? Hommels zijn geweldig en ik ben zó blij dat ik er eentje ben. Maar wacht eens even. Jij kijkt helemaal niet blij. Wat is er aan de hand?’

Hommelt zucht. ‘Vanmorgen werd ik wakker met een liedje in mijn hoofd. Het wil er maar niet uit. Nu ben ik verdwaald. Ik kan mijn bloem nergens vinden . . .’

‘Jawel hoor, dat zijn wél vleugels. Dat zie je toch?’
Hij spreid zijn kleine armpjes en roept uit:

‘Hommelmotor aan – en gaan!’